

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 603/2016
09.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.П., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Д.П., адвоката В.В. из Б. и адвоката Р.Р. из Н.Б., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици Посл.број 1К-50/14 од 09.04.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1107/15 од 22.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 09.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Д.П., адвоката В.В. и Р.Р., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици Посл.број 1К-50/14 од 09.04.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1107/15 од 22.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Посл.број 1К-50/14 од 09.04.2015. године окр. Д.П. оглашен је кривим за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 6-шест месеци која ће се извршити на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, односно суд ће окривљеном, уколико једном у трајању од 12 часова или два пута у трајању од по 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, одредити да остатак казне издржава у установи за извршење кривичних санкција. Истом пресудом, одбијен је као неоснован предлог ВЈТ Сремска Митровица за одузимање од окривљеног имовинске користи прибављене извршењем кривичног дела, а окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка у износу од 80.200,00 динара и паушала у износу од 10.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Кж1 1107/15 од 22.12.2015. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици, преиначио је пресуду Вишег суда у Сремској Митровици Посл.број 1К-50/14 од

09.04.2015. године, тако што је окр. Д.П. огласио кривим за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези са ставом 1. КЗ и осудио га на казну затвора у трајању од 10-десет месеци, а на основу члана 91. КЗ од окривљеног одузео имовинску корист у износу од 4.983.032,72 динара прибављену извршењем кривичног дела и обавезао окривљеног да наведени износ уплати у корист буџета Републике Србије у року од 90 дана од правноснажности пресуде под претњом извршења, те окривљеног обавезао да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 80.200,00 динара и паушала у износу од 10.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је одбио као неосновану жалбу бранилаца окр. Д.П.

Браниоци окр. Д.П., адвокати В.В. и Р.Р., поднели су заједнички захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из чл. 1. и 5. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и укине у целости пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Посл.број 1К-50/14 од 09.04.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1107/15 од 22.12.2015. године и наложи да се пред првостепеним судом спроведе нов поступак.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окр. Д.П., адвоката В.В. и Р.Р., је неблаговремен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. ст. 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек, што значи да се наведени рок од 30 дана рачуна од дана пријема правноснажне одлуке у вези са којом је коришћен редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП којом су права браниоца одређена и ограничена садржином права окривљеног.

Из списка предмета утврђује се да је окр. Д.П. другостепену пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1107/15 од 22.12.2015. године, лично примио дана 25.02.2016. године, а браниоци окривљеног, адвокати В.В. и Р.Р., поднели су заједнички захтев за заштиту законитости непосредно Врховном касационом суду дана 15.04.2016. године.

Према наведеном, захтев за заштиту законитости бранилаца окр. Д.П. против означених правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици и Апелационог суда у Новом Саду поднет је по протеку законом прописаног рока за подношење истог из члана 485. став 4. ЗКП, па је захтев неблаговремен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.**